

BOG

ELSKEN (/BOEGER/ELSKEN)

Af Tomas Espedal (/forfattere/tomas-espedal) (2019)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

[BASIS%3A46296362&FRAGMENT=CONTENT](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A46296362&FRAGMENT=CONTENT))

Log ind (</user/login?destination=/boeger/elsken>) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=http://www.litteratusiden.dk/boeger/elsken&title=Elsken)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://www.litteratusiden.dk/boeger/elsken&status=Elsken+http://www.litteratusiden.c)

[u=http://www.litteratusiden.dk/boeger/elsken&title=Elsken](http://www.litteratusiden.dk/boeger/elsken&title=Elsken)) [url=http://www.litteratusiden.dk/boeger/elsken&status=Elsken+http://www.litteratusiden.c](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://www.litteratusiden.dk/boeger/elsken&status=Elsken+http://www.litteratusiden.c)

Hovedpersonen har givet sig selv et år mere at leve i, inden han vil begå selvmord. Espedal har som altid sans for det eksistentielle og æstetikken i det uskønne.

TAGS:

[DØDEN \(/TAXONOMY/TERM/13728\)](#)

[KÆRLIGHED \(/TAXONOMY/TERM/41\)](#)

[LIVET \(/TAXONOMY/TERM/6482\)](#)

[SELMORD \(/TAXONOMY/TERM/9349\)](#)

[SORG \(/TAXONOMY/TERM/9814\)](#)

ANMELDELSE

20 mar.19

(</users/maria-guldager-rasmussen>)

Af [Maria Guldager Rasmussen \(/users/maria-guldager-rasmussen\)](/users/maria-guldager-rasmussen)

Skribent

Hovedpersonen har givet sig selv et år mere at leve i, inden han vil begå selvmord. Espedal har som altid sans for det eksistentielle og æstetikken i det uskønne.

Jeg er er hovedpersonen i Tomas Espedals nye, besnærende bog 'Elsken'. Og det skal forstås således, at hovedpersonen hedder Jeg, men historien fortælles i tredje person. Ind imellem retter fortællerstemmen også direkte henvendelse til Jeg, hvormed "han" så bliver til "du". Så fik vi dét på det rene. Og hvis det ikke umiddelbart giver mening her, så gør det i hvert fald, når man læser bogen. Ovenstående, som jeg faktisk synes, er lidt af en genistreg, er blot én af flere gode grunde til at gøre det. Altså, læse bogen.

Jeg har truffet en afgørende beslutning. Han vil dø den gode død. Den gode død er ikke en død, der kommer uventet, som et resultat af enten en ulykke eller sygdom. Nej, den gode død er en død, man går i møde, og som man selv har

valgt. Så en forårsdag i maj har Jeg besluttet at give sig selv et år mere at leve i – og når det år er gået, slutter han sit liv med et endnu ikke nærmere defineret selvmord. Det betyder i sagens natur, at Jegs sidste leveår bliver et år uden sammenligning, for han ved jo, at denne sommer bliver den sidste sommer, denne november den sidste november, dette nytår det sidste nytår og så fremdeles. Man kan mærke intensiteten, ikk'?!

Jeg tager imod dette sit sidste år som en gave. Han lægger ingen planer for, hvad der skal eller ikke skal ske, men flyder blot med de muligheder, der dukker op. Bl.a. tager han på en uges ferie med nogle gode venner i Frankrig. Her forelsker han sig i kvinden Aka, og måske dette så blive hans sidste forelskelse. Hjemme i Norge fortsætter Aka og Jeg deres forhold, og selvom Jeg stadig er i gang med at leve sit sidste år, sker der noget, der får ham til at tænke over sin beslutning. Aka bliver gravid. Og Jeg kan regne ud, at barnet vil blive født samtidigt med, at han har besluttet, han skal dø.

Om barnet kommer til at betyde noget for Jegs plan skal ikke åbenbares her. Det er i dén forstand heller ikke bogens væsentligste drivkraft, men måske mere et bevis på, at tilværelsen driver sit spil med os, uanset hvor i livet vi står, og hvad vi har lagt af planer for fremtiden – hvor kort eller lang den så end måtte være.

Espedal har sans for det eksistentielle og for den æstetik, der kan være at hente i det grimme og uskønne. Som eksempel kan nævnes den fotoudstilling, Jeg og Aka besøger i Paris. Fotografierne er af den hollandske fotograf Ed Van der Elsen og forestiller elskende, men udsatte, par fra Amsterdams og Paris´ underverden – det være sig hjemløse, prostituerede og vagabonder. Og Jeg ser, at også han og Aka er "et van der Elsen-par", som han skriver.

Der er masser af menneskelige og eksistentielle betragtninger at hente i 'Elsken'. Hent dem straks.

BOGDETALJER

Andre bøger af Tomas Espedal